

SPRÁVNÍ KOMISE PRO KOORDINACI SYSTÉMŮ SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ

ROZHODNUTÍ č. S9

ze dne 20. června 2013

o postupech poskytování náhrad za účelem provádění článků 35 a 41 nařízení (ES) č. 883/2004

(Text s významem pro EHP a pro dohodu mezi ES a Švýcarskem)

(2013/C 279/05)

SPRÁVNÍ KOMISE PRO KOORDINACI SYSTÉMŮ SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ,

s ohledem na čl. 72 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení⁽¹⁾, podle něhož je správní komise odpovědná za řešení všech správních otázek nebo otázek výkladu vyplývajících z ustanovení nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009⁽²⁾,

s ohledem na články 35 a 41 nařízení (ES) č. 883/2004,

s ohledem na články 66 až 68 nařízení (ES) č. 987/2009,

v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 71 odst. 2 nařízení (ES) č. 883/2004,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Náklady na věcné dávky poskytnuté institucí jednoho členského státu jménem instituce jiného členského státu se plně uhradí.
- (2) Úhrady mezi institucemi, není-li dohodnuto jinak, musí být provedeny rychle a účinně, aby se zabránilo hromadění nároků, které zůstávají delší dobu nevyřízené.
- (3) Hromadění nároků by mohlo ohrozit účinné fungování systému Unie a práva osob.
- (4) Správní komise rozhodnutím č. S1 stanovila, že instituci místa pobytu se uhradí náklady na zdravotní péči poskytnutou na základě platného evropského průkazu zdravotního pojištění.
- (5) K rychlému a účinnému vyřizování úhrad mezi institucemi by přispěly osvědčené postupy vzešlé ze společné dohody.

ROZHODLA TAKTO:

A. Úhrady na základě skutečných nákladů (článek 62 nařízení (ES) č. 987/2009)

Článek 1

Nárokuje-li instituce úhradu na základě skutečných nákladů, musí tak učinit nejpozději ve lhůtě uvedené v čl. 67 odst. 1

nařízení (ES) č. 987/2009 (dále jen „prováděcí nařízení“). Instituce, která dostane pohledávku, musí zajistit, aby tato pohledávka byla zaplácena ve lhůtě stanovené v čl. 67 odst. 5 prováděcího nařízení, a jakmile tak může učinit, před koncem této lhůty.

Článek 2

1. Žádosti o úhradu dávek, které byly poskytnuty na základě evropského průkazu zdravotního pojištění, dokumentu nahrazujícího evropský průkaz zdravotního pojištění nebo jakéhokoli jiného dokumentu prokazujícího nárok, mohou být zamítnuty a pohledávka může být vrácena věřitelské instituci, např. pokud:

— není úplná a/nebo je nesprávně vyplněná,

— se týká dávek, které nebyly poskytnuty v době platnosti evropského průkazu zdravotního pojištění nebo dokumentu, jež příjemce použil k prokázání nároku.

2. Žádost o úhradu nelze zamítnout z důvodu, že příslušná osoba již není pojištěna u instituce, která evropský průkaz zdravotního pojištění či dokument prokazující nárok vydala, pokud byly dávky příjemci poskytnuty v době platnosti použitého dokumentu.

3. Je-li určitá instituce povinna uhradit náklady na dávky poskytnuté na základě evropského průkazu zdravotního pojištění, může požádat instituci, u níž byla příslušná osoba řádně zaregistrována v době přidělení dávek, aby jí náklady na tyto dávky poté uhradila, nebo pokud dotčená osoba nebyla oprávněna používat evropský průkaz zdravotního pojištění, může vyřídit věc s touto osobou.

Článek 3

Jak vysvětluje judikatura Evropského soudního dvora⁽³⁾, dlužná instituce nesmí přezkoumávat, zda je pohledávka v souladu s ustanoveními článku 19 a čl. 27 odst. 1 nařízení (ES) č. 883/2004, neexistuje-li důvodné podezření, že došlo ke zneužívajícímu jednání. Dlužná instituce je následně povinna přijmout informace, z nichž pohledávka vychází, a uhradit ji. V případě, že existuje podezření ze zneužívajícího jednání, může dlužná instituce ze závažného důvodu pohledávku odmítnout, jak je stanoveno v čl. 67 odst. 5 prováděcího nařízení.

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 12. dubna 2005 ve věci C-145/03 „Dědici po Annette Keller proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) a Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingesa)“, Sbírnka rozhodnutí 2005 Strana I-02529.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1.

Článek 4

Pro účely použití článků 2 a 3, pokud dlužná instituce vyjádří pochybnosti, co se týče správnosti údajů, z nichž pohledávka vychází, je na věřitelské instituci, aby znovu zvážila, zda byla pohledávka vystavena řádně, a pokud ne, aby pohledávku stáhla či přepočítala.

Článek 5

Na pohledávky uplatněné po uplynutí lhůty stanovené v čl. 67 odst. 1 prováděcího nařízení nebude brán zřetel.

B. Úhrada na základě paušálních částek (článek 63 prováděcího nařízení)

Článek 6

Seznam podle čl. 64 odst. 4 prováděcího nařízení se předloží styčnému místu dlužného členského státu do konce roku následujícího po referenčním roku a pohledávky na základě tohoto seznamu se předloží stejnému místu co nejdříve po zveřejnění ročních paušálních částek na osobu v *Úředním věstníku Evropské unie*, avšak ve lhůtě stanovené v čl. 67 odst. 2 prováděcího nařízení.

Článek 7

Věřitelská instituce předloží dlužné instituci pohledávky, které se týkají konkrétního kalendářního roku, jakmile je to možné, a to nejednou.

Článek 8

Dlužná instituce, která dostane žádost o úhradu, jejíž výše je stanovena na základě paušálních částek, musí zajistit, aby tato pohledávka byla zaplacená ve lhůtě stanovené v čl. 67 odst. 5 prováděcího nařízení, a jakmile tak může učinit, před koncem této lhůty.

Článek 9

Na pohledávky uplatněné po uplynutí lhůty stanovené v čl. 67 odst. 2 prováděcího nařízení nebude brán zřetel.

Článek 10

Žádost o úhradu, jejíž výše je stanovena na základě paušálních částek, může být zamítnuta a vrácena věřitelské instituci, např. pokud:

- není úplná a/nebo je nesprávně vyplněná,
- se týká období, které není pokryto registrací na základě platného dokumentu prokazujícího nárok.

Článek 11

Pokud dlužná instituce vyjádří pochybnosti, co se týče správnosti údajů, z nichž pohledávka vychází, je na věřitelské instituci, aby znovu zvážila, zda byla faktura vystavena řádně, a pokud ne, aby pohledávku stáhla či přepočítala.

C. Uhrazení pohledávek (článek 67 prováděcího nařízení)

Článek 12

1. V souladu s čl. 67 odst. 5 prováděcího nařízení nemohou být pohledávky napadeny po uplynutí 18 měsíců od konce měsíce, ve kterém byly dané pohledávky uplatněny u styčného místa dlužného členského státu.

2. Pokud styčné místo věřitelského členského státu neodpovědělo a nepředložilo požadované důkazy do 12 měsíců od konce měsíce, ve kterém bylo napadení styčnému místu věřitelského členského státu předloženo, napadení se považuje za přijaté věřitelským členským státem a pohledávka nebo její relevantní části se s konečnou platností zamítají.

D. Zálohy a úroky z prodlení (článek 68 prováděcího nařízení)

Článek 13

Při placení zálohy podle článku 68 prováděcího nařízení se výše zálohy určí zvlášť pro pohledávky na základě skutečných výdajů (čl. 67 odst. 1 prováděcího nařízení) a pohledávky na základě paušálních částek (čl. 67 odst. 2 prováděcího nařízení).

Článek 14

1. Záloha podle čl. 68 odst. 1 prováděcího nařízení představuje alespoň 90 % celkové výše původní pohledávky uplatněné styčným místem věřitelského členského státu.

2. Pokud věřitelský členský stát vydal všeobecné prohlášení, že přijímá zálohy, tyto platby se budou automaticky považovat za přijímané. Účetní komise vypracuje seznam členských států, které vydaly prohlášení, že zálohy přijímají.

3. Členské státy, které nevydaly všeobecné prohlášení o přijímání záloh, odpoví na konkrétní nabídky vyplacení záloh do šesti měsíců od konce měsíce, kdy byla pohledávka uplatněna. Pokud členský stát ve stanovené lhůtě neodpoví, má se za to, že záloha je přijata a bude provedena.

Článek 15

1. Při uhrazení pohledávky, u níž byla vyplacena záloha, je dlužný členský stát povinen uhradit pouze rozdíl mezi konečnou výší pohledávky a zálohou.

2. Pokud je výše pohledávky nižší než záloha určená na základě původní výše pohledávky, věřitelský členský stát buď:

- a) vrátí přeplatek dlužnému členskému státu. Tuto transakci vykoná styčné místo věřitelského členského státu neprodleně a ne později než šest měsíců od konce měsíce, kdy byla stanovena výše pohledávky; nebo

b) se dohodne s dlužným členským státem na navrácení přeplatku formou vyrovnání v rámci další pohledávky. V dohodě o vyrovnání bude jasně uvedena výše přeplatku navráceného v rámci další pohledávky.

3. Úrok vzniklý ze zálohy nesnižuje dluh dlužného členského státu a zůstává aktivem věřitelského členského státu.

Článek 16

1. Úroky z prodlení účtované v souladu s čl. 68 odst. 1 prováděcího nařízení se vypočítají na základě měsíců podle následujícího vzorce:

$$I = \left[PV \left(1 + \frac{i}{12} \right)^n \right] - PV$$

Přičemž:

- I představuje úrok z prodlení,
 - PV (současná hodnota) představuje hodnotu prodlené platby; hodnota se určí jako výše nesplacené pohledávky, která nebyla vyrovnána ve lhůtě stanovené v čl. 67 odst. 5 a 6 prováděcího nařízení a která nebyla pokryta zálohou v souladu s čl. 68 odst. 1 prováděcího nařízení. Současná hodnota zahrnuje pouze pohledávku nebo její části, které dlužný i věřitelský stát vzájemně uznaly jako platné, a to i v případě, že byla celá pohledávka nebo její část předmětem postupu napadení,
 - i představuje roční úrokovou sazbu stanovenou Evropskou centrální bankou pro její hlavní finanční operace, která byla v platnosti první den měsíce, v kterém byla platba splatná,
 - n představuje období (měsíce), které začíná prvním měsícem, který následuje po uplynutí lhůt stanovených v čl. 68 odst. 1 prováděcího nařízení, a pokračuje až do měsíce předcházejícího měsíc, v němž byla platba obdržena, včetně. Toto období nemůže být přerušeno v průběhu řešení sporu podle čl. 67 odst. 7 prováděcího nařízení.
2. Pohledávku na zaplacení úroku z prodlení uplatní styčné místo věřitelského členského státu styčnému místu dlužného členského státu do šesti měsíců od měsíce, v kterém byla opožděná platba uskutečněna.
3. Na pohledávku na zaplacení úroku z prodlení uplatněnou po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 2 nebude brán zřetel.

Článek 17

1. Úrok z prodlení se uhradí styčnému místu věřitelského členského státu do dvanácti měsíců od konce měsíce, kdy byla pohledávka uplatněna styčnému místu dlužného členského státu.

2. Účetní komise napomáhá konečnému uzavření účtů v případech, kdy ve lhůtě stanovené v odstavci 1 nebylo dosaženo vyrovnání pohledávky na úrok z prodlení, a na odůvodněnou žádost jedné ze stran. Účetní komise poskytne odůvodněné stanovisko ve lhůtě šesti měsíců následujících po měsíci, v němž jí daná věc byla postoupena.

E. Různá ustanovení

Článek 18

1. Pro účely plateb uvedených v rozhodnutí se za datum platby považuje den valuty transakce, který uvedla banka styčného místa věřitelského členského státu.
2. Styčné místo dlužného členského státu potvrdí přijetí uplatněné pohledávky do dvou měsíců od data přijetí pohledávky. V potvrzení se uvede datum, kdy byla pohledávka přijata.
3. Dva nebo více členských států nebo jejich příslušné orgány nebo styčná místa se mohou zřeknout vyrovnání nároků, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, nebo pro ně stanovit jiné metody.
4. Stanovisko účetní komise předložené na základě čl. 67 odst. 7 prováděcího nařízení se může zřeknout vyrovnání nároků, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, přičemž zohlední zásadu dobré spolupráce mezi orgány a institucemi členských států.

F. Závěrečná ustanovení

Článek 19

1. Instituce by měly dbát na to, aby navzájem dobře spolupracovaly, a jednat tak, jako by uplatňovaly vlastní legislativu.
2. Toto rozhodnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*. Od prvního dne po zveřejnění se použije na všechny žádosti o úhradu nákladů na základě skutečných nákladů zaznamenaných v účetnictví věřitelského členského státu po vstupu nařízení (ES) č. 987/2009 v platnost a na všechny žádosti o úhradu nákladů na základě paušálních částek zveřejněných v *Úředním věstníku Evropské unie* po vstupu nařízení (ES) č. 987/2009 v platnost.
3. Toto rozhodnutí nahrazuje rozhodnutí č. S4 ze dne 2. října 2009.
4. Odchylně od odstavce 2 se čl. 12 odst. 2 a čl. 18 odst. 2 použijí na pohledávky uvedené v odstavci 2, které byly předloženy styčnému místu dlužného členského státu po zveřejnění tohoto rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

předsedkyně správní komise

Anne McMANUS